

Medexpress, 2018-03-26 19:21

Pielęgniarki i położne.

Nie macie się czego obawiać! Nie będzie fali ze Wschodu

Fot. MedExpress TV, Katarzyna Kowalska SPC

„Jestem narodowości polskiej o obywatelstwie ukraińskim” - mówi o sobie pracująca w Polsce Yulija Ziavina - pielęgniarka z Ukrainy w rozmowie z Katarzyną Kowalską, prezes Stowarzyszenia Pielęgniarki Cyfrowe. Tylko w Medexpressie trzy wywiady z pielęgniarkami i położną z Ukrainy.

Co rusz powstają nowe pomysły na rozwiązanie "polskiego problemu" z pielęgniarkami, a raczej ich brakiem. Był pomysł przywrócenia liceów medycznych, a przecież wiadomo, że nie wchodzi się dwa razy do tej samej rzeki. Był pomysł nowego zawodu - jak na Zachodzie, czyli „asystenta pielęgniarki”. To mogłoby rozwiązać część problemu. Tylko jak podzielić obowiązki, jeśli sama pielęgniarka już wykonuje jednocześnie kilka różnych profesji! Jest pielęgniarką, kuchenką, salową i gońcem. A jak lekarz POZ zapomni o lekach, to i receptę wypisze. Pięć profesji jednocześnie w wykonaniu jednej osoby.

W związku z kolejnym pomysłem, czyli zatrudnianiem pielęgniarek i pielęgniarzy ze Wschodu postanowiliśmy porozmawiać z samymi zainteresowanymi.

Wywiad z Panią Yuliją Ziaviną, która mówi o sobie: - „Jestem narodowości polskiej o obywatelstwie ukraińskim”. Jak długo Pani przebywa w Polsce? Czy może Pani opowiedzieć mi swoją historię?

Mieszkam w Polsce prawie 4 lata. W zawodzie pracuję od lat 3. Jestem zatrudniona na oddziale intensywnej opieki kardiologicznej. W tym roku mam nadzieję obronić pracę magisterkę na WUM.

Jak Pani ocenia poziom studiów i pracę w Polsce?

Poziom wykształcenia jest bardzo wysoki w porównaniu z Ukrainą. Zakres obowiązków też jest o wiele szerszy. Co do pracy, pielęgniarka w Polsce wykonuje różne funkcje zawodowe. Pracuje i jako salowa i opiekunka oraz jest pielęgniarką, łączy 3 rzeczy w jednym.

Czy na Ukrainie pielęgniarka nie jest kuchenką i salową? Czy tak?

Na Ukrainie, z tego, co ja wiem, pielęgniarka zajmuje się tylko pacjentem. Żadnego mycia, karmienia, bo tym się zajmuje albo rodzina albo opiekunka. Przynajmniej ja pracowałam według takiego schematu.

Jeśli chodzi o zarobki, czy uważa je Pani za adekwatne do wykonywanych obowiązków w Pani pracy? Mówię o aktualnym miejscu zatrudnienia.

Nie oszukujmy się. Służba zdrowia w Polsce przeżywa nie najlepszy czas. Zarobki nie są adekwatne do zakresu obowiązków, które się wykonuje. Jest jak jest. I całe grono pielęgniarskie próbuje z tym walczyć! Czy ta walka zakończy się sukcesem? Zobaczymy. Miejmy jednak nadzieje, że tak.

Teraz pytanie z tytułu tych drażliwych. Czy jeśli Pani by mogła, to wyjechałaby na Zachód? Czyli do Anglii, Niemiec? Aby lepiej zarobić?

Lepiej zarabiać można i w Polsce, a jeżeli już wyjeżdżać, to do Stanów Zjednoczonych. Polska dała mi przyszłość oraz zawód i ja jestem jej za to bardzo wdzięczna. Lubię ten kraj i nigdy nie czułam się tu obca.

Bardzo dziękuję za rozmowę!

WARTO PRZECZYTAĆ

[Pielęgniarki rozczarowane propozycją MZ w sprawie płac minimalnych](#)

Kolejna pielęgniarka z Ukrainy, lecz tym razem anonimowo. Imię i nazwisko znane Stowarzyszeniu Pielęgniarki Cyfrowe.

Jak wyglądała Pani praca na Ukrainie? Jaką kończyła Pani szkołę?

Jestem absolwentką szkoły pielęgniarskiej, czyli odpowiednika liceum medycznego w Polsce. Praca 10 lat temu była trochę inna niż teraz. Ale i tak są duże różnice w porównaniu do Polski.

Czy pielęgniarki na Ukrainie są szanowane? Czy zarobki są adekwatne do czynności zawodowych? Czy pielęgniarki czują, że są ważne?

Ja czułam się szanowna i potrzebna. Pracowałam na oddziale neurologii. 30 chorych i 1 pielęgniarka oraz 1 zabiegowa do godziny 15. O zarobkach strach mówić. Teraz zastanawiam się, jak dawałam radę przeżyć za tę kasę. Sama wychowywałam córkę. I żeby nie pomoc rodziców nie dałabym rady.

A teraz Pani pracuje jako pielęgniarka? Musiała Pani kończyć w Polsce studia?

Tak. Pracuję jako pielęgniarka na OITiA. Robiłam nostryfikację dyplomu, co trwało 1 rok i 8 miesięcy. Izby pielęgniarskie bardzo "pomagają".

A na tym oddziale były opiekunki?

Na Ukrainie? Nawet takiego zawodu nie ma. Były sanitariuszki, ale one nie miały nic do pacjentów.

Co w takim razie robiła sanitariuszka?

Sprzątała, zmieniała pościel, zbierała naczynia po jedzeniu. Czasem zawoziła pacjentów na badania.

Co Panią skłoniło do wyjazdu do Polski?

Był czas, kiedy przez 6 miesięcy nie dostawaliśmy wypłaty. A żyć za coś trzeba. I zdecydowałam się na wyjazd. Tylko chciałam gdzieś bliżej domu, żeby móc odwiedzać 10 letnią córeczkę.

Jak ocenia Pani pracę w Polsce? Czy Pani starcza na wszystko?

Żyję oszczędnie. Żeby starczyło na wszystko wykonuję dodatkową pracę. Synek ma 10 lat. Trenuje karate. Chcę żeby niczego mu nie brakowało. A i córka czasem potrzebuje pomocy.

Dzieci są w Polsce?

Synek tak. Córcia na Ukrainie.

Proszę mi powiedzieć, czy jeśli miałaby Pani możliwość wyjazdu np. do Niemiec, aby lepiej zarobić, to zdecydowałaby się Pani?

Myślę, że nie. Znów się uczyć obcego języka, dostosowywać się do ludzi.... Byłoby ciężko.

WARTO PRZECZYTAĆ

[Coraz więcej lekarzy i pielęgniarek w wieku 65+. Liczba absolwentów pielęgniarstwa spadła o połowę](#)

Kolejna rozmowa bez podawania nazwiska. O pracy położnej na Ukrainie na oddziale ginekologii, czyli „całym przyjęciem pacjentek zajmuje się lekarz”!

Proszę powiedzieć, czy była Pani szanowana jako położna na Ukrainie? Czy miała Pani czas dla położnicy? Czy na oddziale były panie sanitariuszki?

No, to sytuacja wygląda tak. Ponieważ ja pracowałam na oddziale bardziej ginekologicznym - "centrum

planowania rodziny" (tak się ten oddział nazywał), całym przyjęciem pacjentek zajmował się lekarz. Nie miałam zbyt wiele do czynienia z prowadzeniem porodu oraz kobiety w ciąży i po porodzie (takie doświadczenie było bardziej na praktykach). Ponieważ od razu według podziału trafiłam na taką pracę, sama nie mogłam zmieniać oddziału. Odnośnie szacunku dla położnej. No, to ja powinnam zapytać: czy chodzi o szacunek ze strony lekarzy, pacjentów czy w ogóle szacunek dla zawodu? Od razu powiem, że zawód jest bardzo niedoceniany. A jeśli chodzi o sanitariuszki, to one są na takim oddziale. I są bardzo pomocne.

Co skłoniło Panią do przyjazdu do Polski?

Nie wiem. Mnie się wydaje, że to, na jaki oddział trafiłam od razu po swoich studiach. Ponieważ to nie była taka praca, którą ja tak bardzo chciałam wykonywać. A możliwości zmiany nie było. To była praca 6 dni w tygodniu. Na oddziale, gdzie pracowały same starsze lekarki. One wykonywały swoje obowiązki, ale dla mnie - młodej dziewczyny świeżo po studiach, to nie było nic ciekawego. Nie było możliwości rozwijania się, nauki, zdobywania nowych doświadczeń. Wolałam przyjechać do Polski i nauczyć się czegoś nowego. W Polsce poszłam na studia.

Planuje Pani zostać na stałe?

Tego to na pewno nie mogę powiedzieć! Ponieważ nikt nie wie, co będzie jutro. Mój wyjazd do Polski nie był zaplanowany. Był spontaniczny. Teraz jestem bardzo wdzięczna sobie i ludziom, dzięki którym mam nowe doświadczenia i szanse na zdobycie dla siebie czegoś nowego. Czegoś więcej.

Bardzo dziękuję za rozmowę!

Rozmawiała Katarzyna Kowalska - prezes Stowarzyszenia Pielęgniarki Cyfrowe